

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5320202134
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5320202134.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov Mgr. Andreja Kekelyho a JUDr. Martiny Mochnáčovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: B. B., nar. XX.XX.XXXX, D. B., nar. XX.XX.XXXX, deti trvale bytom Ul. K. č. XXXX/XX, XXX XX B. M. L., zastúpených kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, pracovisko Kysucké Nové Mesto, deti rodičov: matky F. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Ul. K. č. XXXX/XX, XXX XX B. M. L., a otca: D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. S. M. Q., XXX XX S. M. Q., prechodne bytom C. U. č. XXX, XXX XX C. U., o návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloleté deti, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 9P/178/2020-315 zo dňa 7. júna 2021, takto

rozhodol:

Odvolanie otca **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil otcovi povinnosť platiť zvýšené výživné na maloletú B. B., nar. XX.XX.XXXX v sume 90,00 eur mesačne od 25.06.2020 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky (výrok I.). Nedoplatok na výživnom na maloletú B. vo výške 672,00 eur za obdobie od 25.06.2020 do 31.05.2021 uložil otcovi splácať v mesačných splátkach po 40,00 eur spolu s bežným výživným, pod následkom straty výhody splátok pri absencii riadneho a včasného plnenia (výrok II.). Zároveň súd uložil otcovi povinnosť platiť na maloletú D. B., nar. XX.XX.XXXX zvýšené výživné v sume 80,00 eur mesačne od 25.06.2020 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky (výrok III.) Nedoplatok na výživnom vo výške 448,00 eur za obdobie od 25.06.2020

do 31.05.2021 uložil otcovi splácať v mesačných splátkach po 40,00 eur spolu s bežným výživným, pod následkom straty výhody splátok pri absencii riadneho a včasného plnenia (výrok IV.). Týmto rozsudkom zároveň sa zmenil rozsudok Okresného súdu Čadca sp. zn. 5P/73/2019 zo dňa 12.12.2019 v časti určeného výživného na maloleté deti B. a D. (výrok V.). O trovách konania okresný súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu (výrok VI.).

2. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie otec, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že súd návrh matky na zvýšenie výživného na maloleté deti zamietne; alternatívne sa domáhal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Podaním zo dňa 13.09.2021 sa k odvolaniu otca vyjadril kolízný opatrovník a podaním zo dňa 20.09.2021 zaslala súdu svoje vyjadrenie k odvolaniu matka maloletých detí. Následne bola súdu doručená odvolacia replika otca a na ňu naviazaná reakcia matky, tzv. odvolacia duplika.

4. Ďalšie podania v rámci odvolacieho konania neboli účastníkmi produkované.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario odvolanie otca proti rozsudku súdu prvej inštancie v zmysle § 386 písm. a) CSP ako podané oneskorene odmietol.

6. Skôr, než odvolací súd pristúpil k vecnému preskúmaniu napadnutého rozhodnutia, zaoberal sa prípustnosťou podaného odvolania.

7. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 362 ods. 1 veta prvá CSP).

9. Do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty (§ 121 ods. 2 CSP).

10. Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty prípadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň (§ 121 ods. 3, 4 CSP).

11. Lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde, alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (§ 121 ods. 5 CSP).

12. Odvolacia lehota je lehotou zákonnou, čo znamená, že ju nemožno predĺžiť ani skrátiť, v odôvodnených prípadoch však možno zmeškanie odvolacej lehoty v zmysle § 122 CSP odpustiť. Pre začatie plynutia odvolacej lehoty je rozhodujúce riadne a v súlade s právnymi predpismi vykonané doručenie rozhodnutia. Odvolacia lehota je procesnou lehotou, čo znamená, že začína plynúť dňom, ktorý nasleduje po dni, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, t. j. po dni doručenia rozhodnutia. Na zachovanie tejto procesnej lehoty stačí, ak je odvolanie podané v posledný deň lehoty osobne na súde, alebo odovzdané orgánu, ktorý je povinný ho doručiť (najčastejšie pošta).

13. Podľa ust. § 106 ods. 1 písm. a) CSP, ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca.

14. V zmysle ust. § 111 ods. 3 písm. a) CSP, ak nemožno doručiť písomnosť na adresu podľa § 106, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

15. S účinnosťou od 1. júla 2016 došlo k významnej zmene v doručovaní súdnych písomností fyzickým osobám, a to najmä v nadväznosti na možnosť uplatnenia fikcie doručenia s cieľom spružniť a zrýchliť sporové konanie a vylúčiť prípadné špekulatívne konanie jednotlivých osôb pri následnej argumentácii o nesplnení podmienok pre uplatnenie fikcie doručenia, keď zákonodarca upustil od podmienky, že adresát písomnosti sa musí v mieste doručenia zdržiavať. V súčasnosti pre uplatnenie fikcie doručenia postačuje, ak sa vráti súdu nedoručená zásielka z adresy, ktorú má strana sporu - fyzická evidovaná v registri obyvateľov Slovenskej republiky ako adresu trvalého (prípadne prechodného pobytu), ak strana neuviedla súdu inú adresu, na ktorej jej majú byť doručované písomnosti.

16. Uvedené znamená, že samotná strana sporu/účastník konania znáša zodpovednosť za to, či sa jej úradná písomnosť doručí, alebo nie, s čím sú následne spojené ďalšie dôsledky (použitím fikcie doručenia), že sa o prebiehajúcom spore nedozvie, resp. sa o ňom dozvie až v štádiu exekučného konania, a stratí tak možnosť vyjadriť sa v konaní a ovplyvniť tak možný výsledok sporu/konania. Preto je na zodpovednosti fyzickej osoby, či zmenu svojho pobytu oznámi príslušným orgánom - aby mohla byť vyznačená v registri obyvateľov Slovenskej republiky - alebo nie, kedy sa však sama

svojím nedbalým (prípadne nezodpovedným) konaním vystaví možným negatívnym dôsledkom, ktoré sú s tým spojené. Tu nachádza svoje vyjadrenie aj zásada právo patrí bdelym („vigilantibus iura scripta sunt“). O to prísnejšie treba na predmetnú zásadu a aj na zodpovednosť strany sporu prihliadať v tých prípadoch, kedy strana zmení adresu svojho bydliska počas prebiehajúceho sporu, o ktorom má vedomosť, avšak zmenu bydliska neoznámí orgánu, ktorý vedie register obyvateľov Slovenskej republiky, a ani konajúcemu súdu.

17. Rovnako tak sa nemôže strana/účastník, ktorej bola písomnosť doručená použitím fikcie doručenia v súlade so zákonom, dovoliť, že o podmienkach doručovania a následkoch neprevzatia písomnosti nevedela. Tu nachádza vyjadrenie ďalšia právna zásada, a to zásada „ignorantia iuris non excusat“, ktorej normatívne vyjadrenie je obsiahnuté predovšetkým v ustanovení § 15 zákona č. 400/2015 Z. z. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd aj na znenie čl. 11 ods. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého sa predpokladá, že každá fyzická osoba konajúca ako strana sporu alebo za stranu sporu má rozumové schopnosti na úrovni priemerne spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť v styku so súdom zmysel a účel konania, ako i jazykové vyjadrenie právnych noriem obsiahnutých v tomto zákone.

18. Predmetné závery vyplývajú aj z odbornej literatúry, v ktorej je prezentovaný názor, že adresy uvedené v § 106 CSP je nevyhnutné vnímať ako tzv. povinné doručovacie adresy. Súd bude povinný preveriť skutočný trvalý pobyt žalovaného ako fyzickej osoby a písomnosti v súlade s § 106 doručovať na toto miesto. Na tieto povinné doručovacie adresy je možné doručiť písomnosti prostredníctvom fikcie doručenia. Prísnosť fikcie doručenia vyjadruje zodpovednosť strany/účastníka konania za účinky doručenia. Za danej konštrukcie sa vychádza zo zásady, že pokiaľ strana/účastník konania včas neoznámí súdu skutočnosti, ktoré majú význam pre doručovanie písomností, a napríklad sa odsťahuje, bude mu na základe zákonnej fikcie doručované na doručovaciu adresu, ktorú má uvedené v konkrétnom verejnom registri. Týmto sa výrazným spôsobom zvyšuje efektivita pri doručovaní súdnych písomností (Kotrecová, A., In: Števíček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. C. H. Beck: Praha, 2016, s. 389).

19. Vo vzťahu k uplatneniu fikcie doručenia zastáva odborná literatúra názor, že fikcia doručenia nastupuje v prípade, ak fyzická osoba, ktorej bola doručená písomnosť, túto neprevzala. V tomto prípade je zrejme, že k skutočnému doručeniu nedošlo, avšak pre účely príslušného konania sa doručenie finguje. Adresát zásielky, ale ani nikto iný, nie je oprávnený dovoliť sa toho, že zásielka nebola doručená, lebo právna fikcia je silnejšia ako skutočnosť. Podľa ust. § 111 ods. 3 CSP platí, že v prípade, ak písomnosť nemožno doručiť na adresu uvedenú v § 106 CSP, písomnosť sa považuje dňom vrátenia zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel. Civilný sporový poriadok teda vôbec nerefektuje na skutočnosť, či sa adresát v mieste doručenia zdržiaval, alebo nie. Namiesto toho vychádza z presvedčenia, že pre doručenie nemôže a nesmie byť významné, kde sa adresát skutočne zdržiava, a nastoľuje sa zásada, že každý adresát je zodpovedný za evidovanú adresu v príslušnom registri, ako aj za ochranu vlastných záujmov, a že je preto povinný si zabezpečiť prijímanie písomností na evidovanej adrese bez ohľadu na to, na akej adrese sa skutočne zdržiava (Gešková, K., In: Števíček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. C. H. Beck: Praha, 2016, s. 412).

20. Z obsahu spisového materiálu má odvolací súd preukázané, že otec maloletých detí má od 05.05.2020 prihlásený prechodný pobyt na adrese C. U. XXX, XXX XX C. U. (bližšie napr. odpoveď na lustráciu v registri obyvateľov doručená okresnému súdu dňa 03.08.2021 zažurnalizovaná na č. I. 331 súdneho spisu). Rovnako mal odvolací súd preukázanú tú skutočnosť, že na uvedenú adresu boli otcovi maloletých detí doručované všetky písomnosti v rámci prebiehajúceho konania, pričom sám otec si túto adresu uvádzal ako svoju adresu v podaniach doručených súdu. Odvolací súd tak nemal v danom prípade pochybnosť o správnosti doručovania písomností adresovaných otcovi maloletých detí na adresu C. U. XXX, XXX XX C. U..

21. Otcovi maloletých detí bol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie doručovaný dňa 18.06.2021, pričom z doručenky (resp. informácie o doručovaní) zažurnalizovanej na č. I. 328 súdneho spisu je zrejme, že zásielka obsahujúca napadnutý rozsudok adresovaná otcovi maloletých detí sa súdu vrátila

ako nedoručená s uvedeným dôvodom „adresát neznámy“ dňa 24.06.2021. Týmto dňom je v zmysle § 111 ods. 3 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP potrebné považovať napadnutý rozsudok okresného súdu v rámci tzv. fikcie doručenia otcovi maloletých detí za doručený. Od začiatku tohto súdneho konania boli otcovi doručované všetky písomnosti súdu na adresu jeho prechodného bydliska evidovaných registri obyvateľov SR, a všetky svoje podania otec označoval touto adresou. Otec pritom neoznámil súdu, že v mesiaci jún 2021 sa nebude na adrese svojho prechodného bydliska zdržiavať, napr. z dôvodu čerpania dovolenky, a ani súdu neoznámil inú adresu, na ktorej bude jemu adresované zásielky v tom čase preberať.

22. Na uvedenom závere odvolacieho súdu nič nemení nesprávny postup okresného súdu, ktorý, zjavne po dopyte sa otca na doručenie napadnutého rozsudku (emailová komunikácia zachytená na listine zažurnalizovanej na č. l. 333 súdneho spisu), pristúpil k opätovnému doručovaniu napadnutého rozsudku otcovi na totožnú adresu, t. j. na adresu evidovanú v registri obyvateľov SR ako adresa prechodného pobytu otca (adresu C. U. XXX, XXX XX C. U.). V danom prípade sa jednalo o nedôvodné duplicitné doručovanie písomnosti účastníkovi konania, nemajúce vplyv na správnosť a účinnosť predchádzajúceho doručenia napadnutého rozsudku otcovi maloletých detí, na základe tzv. fikcie doručenia dňom 24.06.2021. Otcovi preto nezačala plynúť nová lehota na podanie odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie. Z dikcie ust. § 106 CSP totiž vyplýva, že oznámenie inej adresy na doručovanie zásielok je v plnej dispozícii adresáta. Na takto adresátom zvolenú adresu pre doručovanie zásielok je možné doručiť písomnosti prostredníctvom fikcie doručenia. Práve samotná prítomnosť fikcie doručenia vyjadruje zodpovednosť strany/účastníka konania za účinky doručenia. Pokiaľ strana/účastník včas neoznámí skutočnosti, ktoré majú význam pre doručovanie písomností, a napríklad sa odsťahuje, bude jej na základe fikcie doručovaná zásielka na adresu, ktorú uviedla súdu ako adresu na doručovanie súdnych zásielok (pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 15/2019 zo dňa 13.06.2019).

23. V tejto súvislosti odvolací súd tiež poukazuje na obdobný procesný postup Ústavného súdu SR vyjadrený v náleze sp. zn. I. ÚS 444/2019 zo dňa 26.02.2020, v rámci ktorého ústavný súd nepristúpil k opakovanému doručovaniu ústavnej sťažnosti inému účastníkovi konania z dôvodu vrátenia zásielky s uvedeným „adresát neznámy“, keďže mal zistené, že doručovanie prebehlo na adresu evidovanú v registri obyvateľov SR a jedná sa tak o naplnenie tzv. fikcie doručenia písomnosti jeho adresátovi dňom vrátenia zásielky odosielateľovi (súdu). Obdobne odvolací súd poukazuje aj na argumentáciu a právny záver vyjadrený v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo 113/2019 zo dňa 30.01.2020, uvedené v bodoch 15. až 19. odôvodnenia tohto rozhodnutia. V súčasnosti pre uplatnenie fikcie doručenia teda postačuje, ak sa vráti súdu nedoručená zásielka z adresy, ktorú má strana sporu - fyzická evidovaná v registri obyvateľov Slovenskej republiky ako adresu trvalého (prípadne prechodného pobytu), ak strana neuviedla súdu inú adresu, na ktorej jej majú byť doručované písomnosti. Proti označenému rozhodnutiu podal žalovaný ústavnú sťažnosť, ktorú Ústavný súd SR uznesením č. k. II. ÚS 320/2020-22 zo dňa 07.07.2020 odmietol ako zjavne neopodstatnenú s odôvodnením, že z obsahu podanej ústavnej sťažnosti ani z jej príloh nevyplýva, že by sťažovateľ v priebehu konania pred všeobecnými súdmi oznámil súdu zmenu doručovacej adresy, ani že by namietal doručovanie na adresu jeho trvalého pobytu.

24. S prihliadnutím na argumentáciu uvedenú vyššie mal odvolací súd preukázané, že v posudzovanom prípade lehota na podanie odvolania s poukazom na ust. § 121 CSP ods. 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP začala otcovi plynúť dňa 25.06.2021, vzhľadom na doručenie napadnutého rozsudku dňa 24.06.2021 a táto uplynula dňom 09.07.2021. v dôsledku toho dňom 10.07.2021 nadobudol rozsudok okresného súdu právoplatnosť. Keďže otec podal odvolanie proti napadnutému rozsudku na pošte C. W. 1 až dňa 23.08.2021, (čo preukazuje pečiatka na obálke od tejto zásielky otca zažurnalizovanom na č. l. 337 súdneho spisu), je zrejmé, že otec svoj opravný prostriedok podal po márnom uplynutí zákonom stanovenej lehoty upravenej v ust. § 362 ods. 1 CSP.

25. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd pri aplikácii ust. § 386 písm. a) CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP odvolanie otca ako oneskorene podané o d m i e t o l .

26. V prípade odmietnutia odvolania sa odvolací nemôže zaoberať vecnou správnosťou napadnutého rozsudku a jeho preskúmaním na základe námietok odvolateľa uvedených v jej opravnom prostriedku. Uvedený postup vyplýva z článku 2 ods. 2 Ústavy SR, v zmysle ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

27. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 58 CMP s použitím § 52 CMP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP tak, že vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

28. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné, alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§76 CMP).

Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu. (§ 77 CMP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

Ak sa jedná o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasl. CMP.